

**Aan de heer Burgemeester,
Freddy THIELEMANS
Stadhuis
Grote Markt 1
1000 BRUSSEL**

Brussel, augustus 2009

Geachte burgemeester Thielemans,

U zegt dat u weinig kan doen tegen de prostituees uit die voormalige Oostbloklanden die nu deel zijn gaan uitmaken van de Europese Unie. Maar wat met de transseksuelen uit Latijns-Amerika? Hoe komt het dat zij zich open en bloot – en in de context van onze wijk is dat natuurlijk heel letterlijk te nemen - kunnen prostitueren zonder dat ze zich zorgen moeten maken over al te grote consequenties? Het zijn niet de meest discrete prostituees in de buurt, en bovendien nemen ze elk jaar in aantal toe. Dat staat in schril contrast met mensen zonder papieren die amper de straat opdurven omdat ze schrik hebben door de politie het land uitgezet te worden, die bij het minste vermoeden van zwartwerk gesanctioneerd worden, laat staan dat ze de mogelijkheid krijgen een degelijk huurcontract af te sluiten.

Blijbaar zouden die transseksuelen een verblijfsvergunning krijgen omdat ze hiv-positief zijn. Maakt dat de situatie niet des te schrijnender: papieren krijgen omwille van een ongeneeslijke seksuele overdraaglijke aandoening en daarna de straat opmoeten als prostituee? Bij het uitreiken van die verblijfsvergunning zouden de autoriteiten onderhand toch moeten weten dat die transseksuelen blijkaar alleen als hoer aan de slag kunnen? En waarom krijgen specifiek hiv-positieve transseksuelen uit Latijns-Amerika papieren? Zijn er niet heel veel mensen buiten de Europese Unie die hiv-positief zijn en dringend medische zorgen kunnen gebruiken? Of is er iets anders aan de hand?

De transseksuelen hebben nooit gebruik gemaakt van de afwerkhôtels in de buurt. Zij verkozen een donker hoekje, deden het gewoon in de auto van de klant of dikwijls ook – als de whisky hen zelfzeker genoeg maakte - gewoon open en bloot op het voetpad. De laatste drie jaar is er echter een nieuwe tendens merkbaar: ze ontvangen nu hun klanten bij hen thuis. Eerst was er één huis in de Sint-Jan Népomucenusstraat, dan een tweede in de Ladderstraat. Nu een derde op de Emile Jacquainlaan. Er ontstaan op die manier bordelen die de wijk op een andere manier gaan hypotekeren. Soms staat er een wachtrij van enkele mannen voor hun deur. De adresjes raken dus bekend bij de hoerenlopers.

Wij hebben in het verleden dit fenomeen al meermaals aangekaart, maar zonder gevolg. Wij vragen in deze brief nog eens uw aandacht voor deze problematiek. Het lijkt ons aangewezen om kordaat op te treden want anders groeit ook dit probleem uit tot iets wat in de toekomst moeilijk te overzien zal zijn. Ondertussen zijn we van één prostitutiehuis opgelopen tot drie. Moeten het er eerst tien worden vooraleer er over concrete acties gepraat kan worden?

Vriendelijke groeten,

Comité Alhambra